

El baobab, la fulla de roure i la lluna de coure

Conec a l'Adam Manyé des de fa anys. Exactament des del moment que va publicar el seu primer llibre, *Entre malucs*, que vam acollir dins la col·lecció La Gent del Llamp. Era un llibre magnífic, potent, d'una forta plasticitat verbal. Des d'aquell moment (1989), l'autor ha anat bastint una poètica personalíssima, que s'ha caracteritzat per una recerca formal, per l'allunyament dels corrents més fressats, per la connexió amb els elements més vius de la cultura (en un sentit ampli) contemporània. El repte que s'ha marcat no és fàcil. I, tot i que l'any 1997 va obtenir el premi Pin i Soler de narrativa, amb *Garites deshabitades*, no ha deixat en cap moment el camí iniciat en aquell moment i s'ha anat consolidant bàsicament com allò que dèiem: un poeta d'avui que mira cap al futur però sense ignorar el passat. La sessió que li va ser dedicada en el marc de les Trobades d'Escriptors del Camp de Tarragona, el juny de l'any passat, va servir perquè un públic una mica més ampli del que és habitual en aquests casos, connectés i fruís d'aquella poesia. Contra el que alguns pensàvem (jo mateix, he de confessar-ho, tenia el convenciment que la poesia d'Adam Manyé estava feta per ser llegida en veu baixa, en la intimitat de les circumvolucions cerebrals), el vers manyerià es va manifestar espectacularment oral. Ell mateix havia tingut cura de confegir un guió de l'acte ocurrent, ple de jocs, de miralls, de ganes de trobar una mirada lúdica a una literatura que s'escapoleix de moltes lectures. Tot això ho explico i ho recordo perquè, després d'aquests precedents, l'Adam Manyé, el fill del repartidor de begudes del Morell i actual director dels serveis territorials de Cultura de la Generalitat a Tarragona, ens ha sorprès amb un text imprevist. Es tracta d'un llibre infantil, concebut no com un conte a l'ús, sinó com un treball conjunt de poesia, il·lustració i música. He dit que el treball resultava imprevisible, però no és ben bé veritat. Podia ser imprevisible per a un lector de la poesia de Manyé. Però no ho era per a algú que el conegués a ell (i ho dic per experiència pròpia): el poeta que impreca: "balda't dessagna't esquartera't / impregna't de l'olor de l'aigua", també és pare, i ara per partida doble, i això l'empeny de manera irremissible a connectar amb el món de la gent menuda. El llibre *El baobab, la fulla de roure i la lluna de coure*, però, com dèiem, no és només un llibre de text, sinó un llibre en què el text i la il·lustració es posen al servei d'un projecte de pedagogia musical molt inusual i original. El conte a què fa referència el títol és el fil conductor d'un viatge per la música cantada. A mi m'ha semblat un conte màgic. És senzill, senzillíssim, però presidit per

unes imatges molt potents. El baobab a mi ja és un arbre que em posa les neurones a mil, com també el cedre o l'orientalíssim ginko. Aquest baobab, que és un arbre que només ensenya les flors de nit, ensopega amb una fulla de roure, amb una lluna de coure i amb una papallona. Entre ells es teixeix una història d'amistat, al voltant d'aquest fantàstic espectacle de les fulles noctàmbules del baobab. La història, va acompanyada d'unes il·lustracions de Pere Puig que són gairebé tàctils i que aconseguen captar la senzillesa del relat. I per últim hi ha el so, la música enregistrada en un CD, amb la veu d'Anna Ollet i el piano de Miyuki Yumaoka, interpretant un petit repertori líric (Haëndel, Mozart, Scarlatti, Schubert..., però també Apel·les Mestres). Les cançons són acompanyades de la lectura del text, on apareix un nou element: l'oralitat del text el potencia fins a un punt que no trobem en la lectura del llibre. Perquè en l'oralitat, l'autor hi aporta la suavitat i el ritme cadenciós que la lletra impresa no ha aconseguit, encara, reproduir. Una darrera cosa he d'afegir a aquest comentari del llibre. Els drets d'autor que es derivin de les seves vendes aniran destinats a l'escolarització i el nodriment dels menuts de Madagascar. Un motiu més per comprar-lo.

JOAN CAVALLÉ

Publicat al diari *El Punt* el 30 d'abril de 2007